

**AJUNTAMENT DE LA
VILA DE MASQUEFA**

Carrer Major, 93
08783 MASQUEFA (Anoia)

NIF: P0811800B

Tel. 93 772 50 30 Fax: 93 772 53 11
Correu electrònic: masquefa@diba.es
www.masquefa.org

LA GUERRA DELS SEGADORS (1640-1652)

El segle XVIII, és un segle de grans conflictes polítics i militars a tota Europa. La tendència de l'època és la d'aconseguir la consolidació d'estats nacionals poderosos, centralitzats i regits per monarques absoluts: Anglaterra, Alemanya-Austria, Espanya, França. Aquest fenomen converteix Europa en un gran camp de batalla, i posa en perill l'estatus de territoris o nacions sense estat propi que, com Catalunya, conserven una àmplia sobirania d'herència medieval. La guerra dels trenta Anys (1618-1648) dirimirà tots aquests conflictes: la lluita exterior de les grans potències per l'hegemonia d'Europa, i la lluita interior de cada estat contra els petits territoris que no volen acceptar la nova situació centralitzadora. És en aquests context que cal situar la revolta coneguda com “ La Guerra dels Segadors”.

L'any 1640, el rei de la monarquia hispànica Felip IV, va obligar la pagesia catalana a allotjar uns 10.000 soldats del seu exèrcit, que havien de lluitar contra els francesos. Els abusos d'aquests soldats a les cases i poblacions van provocar que els pagesos organitzessin avalots. A la vegada, aquests avalots eren contestats per accions cada cop més violentes dels exèrcits. Quan el comte-duc d'Olivares, va fer empresonar dos consellers de Barcelona i el diputat militar de la Generalitat, un grup de camperols armats els van alliberar.

Uns quants dies més tard, després que un segador resultés ferit, una munió de camperols es va dirigir a Barcelona a la casa del lloctinent, comte de Santa Coloma. Com que els van prohibir l'entrada, els camperols van saquejar diverses cases de funcionaris reials. Més tard, es van dirigir a les Drassanes, on s'amagava el lloctinent, i el van matar en una acció que s'ha anomenat el **Corpus de Sang**. Hi va haver entre 12 i 20 morts.

La Generalitat, encapçalada pel canonge Pau Claris, es va posar al costat dels revoltats i va demanar protecció als francesos. Les negociacions de la Generalitat amb els francesos van acabar amb la signatura d'un pacte pel qual Catalunya proclamaria comte de Barcelona el rei de França a canvi de l'ajut militar francès contra les tropes espanyoles. S'iniciava així, la Guerra dels Segadors i els catalans es convertien en vassalls del rei Lluís XIII de França, serien carn de canó i moneda de canvi en la “Guerra dels Trenta Anys” i la lluita entre França i la Monarquia Hispànica per l'hegemonia europea.

L'any 1641 el capità, jurat i notari Joan Pau Teixidor de la vila de Piera forma una companyia de 70 homes que es mouria per la zona de Collsacabra, en paraules seves es tractava de fer “resistència al enemich y com sia cossa comuna defensar a nostra pàtria”. La voluntat espontània no era suficient per combatre un exèrcit com el de Castella, la necessitat de obtenir diners per mantenir el batalló va portar al capità Teixidor l'any 1645 a Masquefa, reunit amb el batlle del moment, Antonio Cartró, amb el Jurat Jacob Parera i els singulars que configuraven “ l'ajuntament” del moment, Joan Jofre, Francesc Bernich,

**AJUNTAMENT DE LA
VILA DE MASQUEFA**

Carrer Major, 93
08783 MASQUEFA (Anoia)

NIF: P0811800B

Tel. 93 772 50 30 Fax: 93 772 53 11
Correu electrònic: masquefa@diba.es
www.masquefa.org

Josep Font, Jacob Bonastre e Isidre Bonastre de Santa Magdalena, Francesc Torelló, Gabriel Llopart, Francesc Marchas i Francesc Pifarré, tots ells agricultors del terme de la vila de Masquefa, acorden el pagament d'un violari (pensió) per el prevere de Santa Maria de Piera, Joan Casulleres, per mantenir els nens Ramon Lluís de 6 anys i Llorenç Regordosa de 9 anys i el pagament d'un censal de 600 lliures anuals i 30 mensuals de suport per els soldats del batalló que defensa el Principat de Catalunya, aquest document es signat per el mateix Joan Pau Teixidor.

Els excessos dels soldats francesos, la pesta i algunes concessions fetes per part de Felip IV, van anar augmentant el nombre dels catalans partidaris de retornar a la monarquia hispànica. Finalment, a la tardor de 1652, Barcelona es va rendir després d'un llarg setge. El Tractat dels Pirineus, que espanyols i francesos van signar, va suposar per a Catalunya la pèrdua del comtat del Rosselló i part del de la Cerdanya (el que actualment coneixem com a Catalunya Nord) que va passar a mans dels francesos.

Xavier Pérez Fornés

Fonts:

- Arxiu Parroquial de Masquefa, 6. Fons Notarials (caixa 3)

Bibliografia:

- VVAA. *Historia de Piera*. Pagès Edicions, 1999

Web:

- [www.tvcatalunya.com/histories de Catalunya](http://www.tvcatalunya.com/histories-de-catalunya)